δυμασίας του καὶ τὰ ὅπλα του, ἐξεκρέμασε τὸ καφτάνιον καὶ τὸ παρουσίασεν εἰς τὴν Ὄλγαν, ἥτις ἐξαγαγοῦσα πάραυτα ἀπὸ τοῦ θυλακίου της τὸ τεμάχιον τοῦ φορέματος, τὸ ὁποῖον εἶχε φυλάξῃ, προσήρμοσεν αὐτὸ εἰς τὸ ἐσχισμένον φόρεμα.

— Ἄ! κατηραμένη μάγισσα! ἀνέκραξεν ὁ νέος, ἔτσι λοιπὸν μ' ἐμάγευσες, καὶ μοῦ ἤναψες εἰς τὴν καρδίαν τοιοῦτον ἔρωτα, ὥστε δὲν εἰμποροῦσα πλέον οὔτε νὰ φάγω, οὔτε νὰ κοιμηθῶ.

Καὶ μετὰ ταῦτα ἔσυρε τὴν σπάθην του καὶ δι' ἑνὸς κτυπήματος ἔκοψε τὴν κεφαλὴν τῆς Ὄλγας.

— Ὅ,τι λοιπὸν βλέπω σαφέστερον εἰς τὴν ἱστορίαν σας, εἶπον ὅταν ἡ Λιουδμίλα ἐτελείωσε τὴν διήγησίν της, εἶναι ὅτι ὁ ἔρως ἔχει τὴν μαγείαν του καὶ ὅτι καὶ ἡμεῖς κάλλιστα εἰμποροῦμεν νὰ μαγευθῶμεν ἀπὸ μερικὰ γλυκὰ ματία.

Ἡ Λιουδμίλα δὲν ἀπεκρίθη καὶ τὸ πρόσωπόν της ἔλαβε μελαγχολικὴν ἔκφρασιν, ὡσεὶ ἡ λέξις αὕτη τοῦ ἔρωτος νὰ τὴν ἐξηγρίωσεν.

Ἐν τούτοις μοὶ φαίνεται ὅτι ἑλκύομαι πρὸς τὴν νεάνιδα ταύτην ὑπὸ ἀνανταγωνίστου ἀνεξηγήτου αἰσθήματος.

— Ἄ! πρέπει νὰ σᾶς τὸ ὁμολογήσω; Παυλίνα! Ἄπιστος Παυλίνα! ἀγαπῶ τὴν Λιουδμίλαν.— Ἀλλ' ὄχι, δὲν ἀγαπῶ· δὲν θέλω ν' ἀγαπήσω. Ἔμεινα πολὺν καιρὸν ἐδῶ· αὔριον θ' ἀναχωρήσω. Δὲν θὰ εἰσέλθω ὅμως εἰς ὑπηρεσίαν οὔτε θὰ ἐπανέλθω εἰς Πετρούπολιν, ἀλλὰ θὰ ὑπάγω εἰς τὸ χωρίον μου ... Οἴμοι! Ἐπεθύμουν νὰ ἐπανίδω ἅπαξ ἔτι τὴν Παυλίναν. Ποῦ νὰ ἦναι τώρα; Εἶναι ἆρά γε εὐτυχής.

Μετέβην διὰ ν' ἀποχαιρετίσω τὸν Ροδόλφον πρὸς ὃν εἶπον ὅτι μετ' ὀλίγον καιρὸν θὰ ἐπανέλθω. Μὲ ἠσπάσθη μὲ πολλὴν ἀγάπην. Ἡ Λιουδμίλα δὲν ἦτο παροῦσα καὶ ἀγνοῶ διατὶ ἐχάρην ἐπὶ τούτῳ.

Τί πλῆξις! Τί ἀηδία εἰς τὸ κτῆμα τοῦ θείου μου! δὲν εἰμπορῶ ν' ἀναλάβω τὴν διαχείρισιν αὐτὴν τῶν κτημάτων. Τί μ' ἐνδιαφέρουν οἱ σῖτοι καὶ τὰ χόρτα αὐτά; Τί μ' ἐνδιαφέρουν ὅλα αὐτὰ τὰ χρήματα; Ἂς ἠδυνάμην μόνον, πτωχὸς ὅμως, νὰ εὕρω γλυκύ τι καταφύγιον εἴς τι μέρος!...

Εἰς τὴν οἰκίαν, τὴν ὁποίαν ἐκληρονόμησα ὑπάρχει πλῆθος προμηθειῶν, καὶ οὔτε ἓν βιβλίον. Ἐπεθύμουν ν' ἀναγινώσκω διὰ ν' ἀκολουθήσω τὰς συμβουλὰς τῆς Λιουδμίλας. Τί νὰ κάμῃ ἆρά γε τώρα, ἡ τρυφερὰ αὐτὴ Λιουδμίλα; Ἀναπολῶ τὸν καιρόν, τὸν ὁποῖον διῆλθον πλησίον της καὶ μοὶ φαίνεται ὅτι, μὲ τὰς ἁγνὰς καὶ ἀφελεῖς συγκινήσεις του, ὑπῆρξεν ὁ καλλίτερος καιρὸς τοῦ βίου μου. Ἀθῷον παιδίον! Δὲν εἰμπορεῖ ν' ἀγαπήσῃ, ἀλλὰ δύναται νὰ καταστήσῃ εὐτυχέστατον τὸν σύζυγόν της . . . Καὶ ἂν ἠσθάνετο ὀλίγον ἔρωτα δι' ἐμέ! Παράδοξον, πρώτην φορὰν τὸ συλλογίζομαι... Αἱ γυναῖκες εἶναι ἀνεξήγητα αἰνίγματα, εἰς τὰ ὁποῖα ὁ ἔρως προσθέτει καὶ δυσκολίαν. Πῶς σὲ ἠγάπων, Παυλίνα! καὶ πόσον μὲ ἠγάπησες ἐπ' ἴσης! περὶ τούτου δὲν τολμῶ ν' ἀμφιβάλλω. Καὶ πῶς τώρα ἐχωρίσθην ἀπὸ σὲ τόσον αἰφνιδίως καὶ ἀλλοκότως, ἐν ᾧ ἔπρεπε νὰ ριφθῇ ὁ μὲν εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ δέ!

Ἄχ! δὲν μὲ ἠγάπας, Παυλίνα! καὶ μ' ἐβασάνισες σκληρῶς. Τώρα ἡ ζωή μου εἶναι ἔρημος καὶ ἡ ψυχή μου κενή, ἡ κεφαλή μου δὲ τεταραγμένη εἰς ἄκρον! Ἰδοὺ ὁ χειμών· θὰ ἐπιστρέψω εἰς Μόσχαν, θὰ ἐπανίδω τὸν Ροδόλφον. Θὰ εἴπω εἰς τὴν θυγατέρα του ὅτι τὴν ἀγαπῶ... Τὴν ἀγαπῶ ὡς τὰ παιδία ἀγαποῦν ἓν παιγνίδιόν των. Ἀλλὰ καὶ μήπως ὁ ἔρως καὶ ἡ ζωὴ δὲν εἶναι παιγνίδιον;

Εἶναι ἀληθὲς ὅμως ὅτι, χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζῃ τις, ἐγγίζει τὴν εὐτυχίαν του. Διατί ἡ εἰμαρμένη δὲν μᾶς παρασκευάζει εἰς τὴν εὐτυχίαν καὶ εἰς τὴν δυστυχίαν; Δυνατὸν ν' ἀποθάνῃ τις ἀπὸ χαρὰν ἢ ἀπὸ λύπην.

Ὁποία ἐπανάστασις ἐπετελέσθη ἐντός μου!

Ἐμπρός, ἂς ἡσυχάσω ὀλίγον διὰ νὰ σημειώσω τὰς λεπτομερείας, διὰ νὰ ἐννοήσω τὸ ἀνέλπιστον συμβεβηκός!

Ὑπόθεσίς τις μὲ ἠνάγκασε νὰ μεταβῶ εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας μας. Ἐκεῖ ἐγνωρίσθην μὲ τὸν ἔπαρχον, ὅστις μὲ προσεκάλεσε νὰ μεταβῶ εἰς τὴν οἰκίαν του. Εἰσέρχομαι καὶ τὸ πρῶτον πρόσωπον τὸ ὁποῖον παρατηρῶ εἰς τὴν αἴθουσάν του, εἶναι ἡ θεία τῆς Παυλίνας, ἡ ἀγέρωχος Πρασκόβνα Ἰβανόβνα. Μόλις εἶδον τὴν γυναῖκα ταύτην καὶ ἠθέλησα ν' ἀπομακρυνθῶ, ἀλλ' ὁπόσῃ ἡ ἔκπληξίς μου ὅτε τὴν εἶδον προχωροῦσαν εἰς συνάντησίν μου καὶ φωνοῦσαν εὐθύμως:

— Πῶς! σὺ εἶσαι, Ἀντώνιε Πέτροβιτς! σὺ τὸν ὁποῖον τόσον καιρὸν ἔχω νὰ ἴδω!

— Νομίζω, κυρία, ἀπεκρίθην, ὅτι πολὺ ὀλίγον σᾶς ἐνδιέφερεν ἡ ἀπουσία μου.

— Ἄ! τί κακὸς ποῦ εἶσαι νὰ μοῦ κάμῃς αὐτὴν τὴν μομφήν. Ὁ Θεὸς μ' ἐτιμώρησεν ἤδη, διότι παρεγνώρισα τὰς βουλάς του.

Καὶ ἔφερε τὸ μανδήλιον εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, παρετήρησα δὲ ὅτι ἐπενθηφόρει.

— Κυρία, τῇ εἶπον, ἐχάσατε λοιπὸν κάνὲν μέλος τῆς οἰκογενείας σας;

— Ναί, ὁ Θεὸς δὲν εἰσήκουσε τὰς δεήσεις μου.

— Μήπως ἡ Παυλίνα;...

Δὲν ἠδυνήθην νὰ τελειώσω τὴν φράσιν μου.

— Ἐχάσαμεν τὸν πατέρα της. Ὁ ἀγαθὸς γέρων εὑρίσκεται τώρα εἰς τοὺς οὐρανούς.

— Ἀλλὰ θὰ χαίρεσθε βεβαίως διὰ τὴν εὐτυχίαν τῆς ἀνεψιᾶς σας;

— Ποίαν εὐτυχίαν! Ἡ δυστυχὴς νέα μαραίνεται ὡς ἄνθος στερούμενον φωτός.

— Καλέ τί μοὶ λέγετε; Ἡ Παυλίνα!... Μήπως ὁ γάμος της;

— Δὲν πρόκειται διόλου περὶ γάμου. Δὲν εἰξεύρεις λοιπόν; ...

[Ἕπεται συνέχεια].

* * Β

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

Κυρίαν Ζαχαρένιαν Δ. Περιστιάνου, Δημ. Γαβριηλάκην, Σωτηριον Μ. Δεσύλλαν, Γεώργ. Μ. Κογχυλάκην, Γεώργ. Μαλέλην. Συνδρομαὶ ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν.— κ. Νικ. Πετανιτην, ἔμπορον. Εὐχαριστοῦμεν ὑμᾶς διὰ τὰς ὑπὲρ τῶν «Ἐκλεκτῶν» ἐκφράσεις σας. Βιβλίον ἀπεστάλη — κ. Σ. Π. Χαλκωματᾶν. Κατὰ λάθος τῆς διεκπεραιώσεως δὲν ἐλάμβανε τὸ φύλλον ὁ κ. Δ. Μ. Ἤρξατο ἤδη ἡ ἀποστολή. Ἀποδείξεις ἀπεστάλησαν. — κ. Κ. Α. Ῥέγκον. Ἐνεγράφησαν καὶ οἱ 5 νέοι συνδρομηταί, πρὸς οὓς ἤρξατο ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου. Εὐχαριστοῦμεν. Ἐγράψαμεν.— κ. Ν. Δ. Βοζιαννόπουλον. Ἐνεγράφησαν καὶ οἱ 3 νέοι συνδρομηταί, πρὸς οὓς ἤρξατο ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου. Εὐχαριστοῦμεν. Φροντίσωμεν περὶ ἀποστολῆς βιβλίων. — κ. Π. Χριστοδούλου. Λογαριασμὸς ἐστάλη. Διὰ τὰ λοιπὰ συνεμορφώθημεν μὲ τὰ γραφόμενά σας. — κ. Ἰωάννην Φωκᾶν. Ἐνεγράφησαν καὶ οἱ 3 νέοι συνδρομηταί, πρὸς οὓς ἀπεστάλη τὸ φύλλον ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀποδείξεις ἀποστέλομεν προσεχῶς.— κ. Εὐάγ. Δαλίτην, ἐνεγράφη ὁ κ. Σ. Ι. Σ. πρὸς ὃν ἤρξατο ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου. — κ. Α. Κ. Παλαιολόγον διευθυντὴν ἐφημ. «Ἀλήθεια» *Λεμησσόν*. Εὐχαριστοῦμεν ἀπὸ καρδίας διὰ τὰς ὑπὲρ τῶν «Ἐκλεκτῶν» συστάσεις σας. — κ. Σπ. Παγώνην. Ἐνεγράφησαν καὶ οἱ 3 νέοι συνδρομηταί, πρὸς οὓς ἤρξατο ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου. 30 «Ἔκτακτα» φύλλα «Ἐκλεκτῶν» ἀπεστάλησαν ὡς καὶ τὰ ἐλλείποντα φύλλα τῆς κ. Εἰρήνης Μιχ. Εὐχαριστοῦμεν. Ἐγράψαμεν.—κυρίαν Σοφίαν Ζαρῆ. Συνδρομή σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Βιβλίον ἀπεστάλη. *Δικαιωματικῶς* δὲν θὰ λησμονηθῆτε κατὰ τὴν ἐκκύδευσιν τοῦ Λαχείου.—κ. Σ Μοντεσάντον. Φύλλα ἀπεστάλησαν· προγράμματα ἐξηντλήθησαν. — κ. Ἀθ. Χατζηγῶγον. Ἐνεγράφη ὁ κ Ἀθ. Λ. πρὸς ὃν ἀπεστάλησαν τὰ ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου ἐκδοθέντα φύλλα. Ἐγράψαμεν.

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΜΑΣ

μετεκομίσθη ἐν τοῖς νεοδμήτοις καταστήμασι τοῦ κ. Παπούδωφ, ἐν ὁδῷ Προαστείου, ἀριθ. 10, ἔναντι τοῦ κήπου τῆς οἰκίας Ρικάκη καὶ παραπλεύρως τῆς μεγάλης οἰκίας Μαυρομιχάλη.

ΕΞΕΔΟΘΗ ΠΡΩΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΩΝ. Φ. ΣΚΟΚΟΥ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1890

κομψότατον, καλλιτεχνικώτατον, ἀπαράμιλλον εἰς τὸ εἶδός του, πλούσιον εἰς ὕλην, ποικιλίαν, εἰκόνας, χάριν, πρωτοτυπίαν.

Σελίδες 450, πυκνόταται.—*Συνεργάται 50*.— *Θέματα καὶ διατριβαὶ* ὑπὲρ τὰς 80, ὅλαι ἐπίκαιροι, κοινωνικώταται, χαριτωμέναι, μαγευτικαί. — Εἰκόνες 40 Εὐρωπαϊκώταται. — Μουσικὴ τοῦ Παύλου Καρρέρη κλπ.

Τὸ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ τοῦ κ. Σκόκου ἀντιπροσωπεύει ἐν σμικρῷ τὴν σύγχρονον φιλολογικὴν κίνησιν τῆς Ἑλλάδος.

ΤΙΜΑΤΑΙ διὰ τὰς Ἀθήνας:

Χαρτόδετον φρ. 3. — χρυσόδετον φρ. 4.

Διὰ τὰς Ἐπαρχίας καὶ τὸ Ἐξωτερικόν:

Χαρτόδ. φρ. 5,50 — χρυσόδ. φρ. 4,50

Πωλεῖται παρ' ἡμῖν καὶ ἀποστέλλεται ἐλεύθερον ταχυδρομικῶν εἰς πάντα ἐμβάζοντα τὸ ἀντίτιμον *Πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ βιβλιοπωλείου καὶ τυπογραφείου τῆς «Κορίννης»*.

Τυπογραφεῖον **Κορίννης**, *ὁδὸς Προαστείου ἀριθ. 10*